

δέν έσυλλογίση διτι έως τότε υπήρξε κακός μαθητεύμενος και κακός υἱός.

Τη συνενήση, εἰς τὸ δωμάτιον της, ἐπάνω, ἐκοιμάτο ἦσυχα.

Ο Παντελῆς ἡναφε τὴν λάμπαν, και ἐκάθησε νὰ ἔξακολουθήσῃ τὴν ἑργασίαν του.

“Ω, ποτίαι θλιβεραὶ σκέψεις διῆλθον ἀπὸ τὸν νοῦν του!

— Διατί, ὃ διατί δὲν ἥκουσα δόσα μου ἔλεγεν ὁ πατέρας μου, ἔλεγεν ὁ Παντελῆς· τὸν ἐπίκρανα τὸν ἔκαμα νὰ ὑποφέρῃ τόσον ἐξ αἰτίας μου, δέν τον ἔκαμα γα χαρῇ ποτέ... ἥμουν... τί λέγω, εἴμαι ακόμη καλὸς υἱός· διότι δύος δὲν ἔθονθησα ἐκεῖνον δὲν είμπορδ νὰ ὑποστηρίξω τώρα τὴν μητέρα μου... “Ω, ἀν ἦσσο ἐδῶ, ἀγαπητὲ πατέρα, πῶς θὰ ἥκουεν ὁ υἱός σου τὰς συμβουλάς σου!...

Καὶ καταβληθεὶς ἀπὸ τὴν λύπην ἔκρυψε τὴν κεφαλήν του εἰς τὰς χειράς του και ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Τὴν ἴδιαν στιγμὴν τὸ παλαιὸν ὀρόλαγιον ἐστήμανε μεσάνυκτα, ἀλλὰ πρὶν συσθῇ ὁ τελευταῖος ἥχος μία φωνὴ ἡ κούσθη ἐκ τῆς σκοτεινῆς γωνίας τοῦ δωματίου;

— Δούλευε, Παντελῆ, δούλευε!

— Θεέ μου! Ποτὸς ὥμιλησε. Σὺ εἶσαι, πατέρα;... Τίποτε, ὄντερεύμουσι!...

Καὶ κάτωχρος, ριγῶν, ἐσπόγγυσε τὸν ψυχρὸν ἰδρῶτα δόσις ἔσταζεν ἀπὸ τὸ μέτωπόν του.

— Δούλευε, δούλευε, δούλευε! ἐπανελάμβανεν ἡ φωνή.

Τώρα πλέον δὲν ἀμφεβαλλεῖ κάποιος ἢτο ἐκεῖ σηκόνεται, λαμβάνει τὴν λάμπαν και προχωρεῖ μὲ θύρρος πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὄπιον ἔξηλθεν ἡ φωνή.

Παράδεξος εἰρωνεία! ὁ Κοκός, ὁ τόσον σιωπηλὸς ἔως τότε, ὁ Κοκός, τὸν ὄπιον ἔνυχλει βεβαίως τὸ φῶς εἰς τοιαύτην φωνήν, τὸν παρατηρεῖ μὲ τὸν στρογγύλον τοῦ ὄφθαλμὸν και φύσεις κρύπτων τὴν κεφαλήν του κάτω ἀπὸ τὴν πτέρυγά του;

— Δούλευε! δούλευε!

“Ω ἔγροτη! Ο παπαγάλος τῷ ἐνθύμιε τὸ σφάλμα του, τὸ καθῆκόν του! Πάς; ὅταν ἡ θλιβερὰ φωνὴ τοῦ Κωνσταντῖ Σήμου τὸν ἐσυμβούλευε, ὁ παπαγάλος την ἥκουε λοιπόν, και ἐμάνθανε περισσότερα παρὰ αὐτός!

Πολλήν, πολλήν φωνήν ἔμεινε σκεπτικός, περίλυπος. Ἔσυλλογίστηκε πῶς τὸν ἡγάπτα ὁ δυστυχής πατήρ του μία πρὸς μίαν τῷ ἡρχοντο εἰς τὴν μηνήν αἱ ἀρεταῖ του, και αὐτὴ δὲ ἡ συμβουλὴ τῆς ὑποστάν τῷ ἐπανελάμβανε ἐκάστην φωνήν τῷ ἑφάνη μία ἔτι ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης του.

Τὴν νύκτα ἔκείνην ὁ Παντελῆς δὲν ἐκηκολούθησε τὴν ἑργασίαν ἀλλὰ παρεκάλεσε τὸν Θεόν ἐκ βάθους καρδίας νά

τὸν βοηθήσῃ νὰ γινήσῃ τὴν ὄκνηρίαν του και τὴν ἀκαταστασίαν του.

Τὴν ἐπαύριον ἡ μήτηρ του ἤτο καλλίτερα ὅτε ὁ υἱός τῆς την ἑδήλωσεν ὅτι θὰ μηνή τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρος του και θὰ γίνη ίκανὸς και ἔντιμος ράπτης, ἡσθάνθη ὡς νὰ ἔχειθε βάλσαμον εἰς τὴν πληρωμάνην καρδίαν της.

Μαζί, μήτηρ και υἱός ἀγέλαδον τὸ καθημερινὸν ἔργον, δσάκις δὲ τὸ παλαιὸν ὀρόλαγιον ἔκτυπα, ἡ χήρα ὑψώνε πρὸς τὸν υἱόν της βλέψματα πλήρες στοργῆς, ὁ δὲ Παντελῆς, ὁ φιλόπονος ράπτης, ἔλεγε πρὸς τὸν ἔκαμαν τοῦ:

— Δούλευε, Παντελῆ, δούλευε!

ΥΠΑΤΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΖΑΡΟΣ

Ο διδάσκαλος οὗτος τοῦ Γένους, τοῦ ὄπιον τὸ ὄνομα πρώτην φοράν ιῶν ακούουν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Διαπλάσεως» ἐγεννήθη ἐν Τυρνάδῳ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰώνος, ἐκεῖ δὲ ἐδιδάχθη, τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα. Επειτα μετέβη εἰς τὴν ὄνομαστὴν τὸτε σχολὴν τοῦ «Ἀθωνος» και ἥκουεν ὑψηλότερα μαθήματα.

Κανὲν ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ἔργα τοῦ σχολείου δὲν ἥμελησεν ἀλλὰ και προσέλθεν δὲν τὰ ἔργα τῆς ἐνορίας του. Ιερούργει, ἐβάπτιζεν, ἡγίαζεν, ἔκαμεν δοκιμαῖς καθεῖς ἕρεμος χωρὶς νὰ χρειασθῇ ποτὲ βοηθόν του.

Τὸ ἐπαινετώτερον τοῦ ἀνδρὸς εἶνε διτὶ ἡ δειπνιμονία δὲν ἔμόλυνε τὴν καρδίαν του. Εσέβετο τὰ θεῖα μὲ λόγον και ἔργον, ως οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλ’ ἐσέβετο και τοὺς προπάτορας. Ἐλληνας μὲ ἐνθουσιασμὸν δὲν ἔξηγει τὴν Ἰλιάδα τοῦ Όμηρου, τὴν ὄποιαν ἀπήγγελε πολλάκις ἐκ τῆς στήθους, ἐφαδρύνετο τόσον τὸ πρόσωπόν του, εὑρίσκει πάντα στίχον, πάσσαν λέξιν ὅτι περιείχε τι ὑψηλὸν και ἥθικὸν δοστε ἕρεμον καταγοητευμένος ἀπὸ τὰς χάριτας τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

Ο Ιωάννης Πεζάρος ἀπέθανεν ἐν Τυρνάδῳ τῷ 1806.

τοὺς κανδηλανάπτας νὰ δημεύουν τὰς ταμβουλήκας τῶν ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ πρὸς ὄρελος τῶν. “Ἄλλος βασιλεὺς σπηγόρευε τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ ἐπὶ ποιητὴν καποτοπῆς τῆς μύτης.

“Ἄν δοκοὶ δηντροὶ χρήσιμον φυτὸν μετὰ τόσας καταδίωξεν δὲν θὰ ἀντεῖχε· ἀλλ’ οὗτοι δὲν ἥρχισαν ἀκόμη; δοκοὶ δὲν ἔκειθεν διὰ νὰ ἀκτελέσῃ παραγγελίαν τινὰ τοῦ καρίου τοῦ, εἰσὶ σταθῆ πρὸ τοῦ καταστήματό του, βλέπων αὐτὸν νὰ τορνεύῃ τὰ ἔγκλα καὶ θαυμάζων τὴν καταπληκτικὴν τελεότηταν με τὴν ὁποίαν μετέβαλεν ἐν τεμάχιον ἔγκλου εἰς ποτήριον ἡ εἰς πινάκιον.

“Ἐν τούτοις πῶς θὰ μας ἐφαίνετο ὁ ἄνθρωπος δόσις; θὰ ἔλεγε πρὶν γίνη γωνίας; Τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ, μὲ τὸ διπολῶν διεργατῶν τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πέραν.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πέραν.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέρου, μετατίθεται περισσότερον τοῦ πατέρου.

“Ἐν τούτοις ποτὲ τοῦτον τὸ πόστον τοῦ πατέ

τὴν χαρὰν τὴν ὅποιαν μοὶ ἐπρόξενησεν ἡ πρώτη σου επιστολή, Ἀγθίσμένη Πασχαλία; Ωἱ τὴν εὐχαριστῶ καὶ αὐτῆν καὶ ἔστι.

Οὐχ, φίλε Η. Καραπέτη, δὲν ἐπληρώθη ἀκόμη. Τὰ παιχνιδάκια σου ἔχουν σχέτικῶς καλᾶς ιδέας, ἀλλὰ μέτρον δὲν ἔχουν. Γύμναστε τὸ αὐτὸν σου.

Καλὸν κάμνεις, Ἀτρόμητε Λεωνίδα· πρῶτον τὰ μοβήματα καὶ μετέπειτα τὰ ζέλλα.

Εὐχαριστῶ, Ἀτρόμητε Θαλασσομάχε, διὰ τὸ ἔμμετρον τεκμηρίων τὴς ἄγνηπτης σου.

Ἄντι ἐπιτυχάνγεις εἰς τὰς λύσεις, Ἐπιχείρεις Ἀπολλοῦ; Αὐτὸν ἔγωθά τοι ἔχωρον δταν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ διαγωνισμοῦ τὸν λύσεων, κάμω τὴν ἔξελεγκτην.

Ναί, Ἀρχατε Σπαρτιάτα, καὶ τὸ φευδυμένον σου ἔγκρινον καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς σε δέχομαι.

Ἐλεγα καὶ ἔγω, πῶς δέν μου ἔγραψε τὸν συντάκτην τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Μορούλας; Ποῦ να ἔρχονται καὶ τὰς ἀγῶνας ἀς ὑπάγουν;

Αὐτὸν ἔγωθά τοι ἔχωρον δταν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ διαγωνισμοῦ τὸν λύσεων, κάμω τὴν ἔξελεγκτην.

Καὶ πῶς πηγαίνει τὸ κλειδοχύμβαλον, Ἡμέρα τῆς Ἀποκέντων; εἰνὲ εὐχαριστημένος ὁ Maestro Moroni ἀπὸ τὰς πρόσδους σου;

Ω! Κοιμήθη Ἀριστοφάρη, ἵνα οἱ στίχοι τοὺς ὅποιους λέγεις καὶ ἔκστην ἐκ τοῦ προχείρου εἶνε σὰν αὐτούς που μαστεῖς, πάσσε νὰ τους λέγης καὶ προσπάθησε νὰ γράψῃς μάνον κάποτε κάποτε ὄλγους ἀλλὰ καλούς που νὰ μὴ ἔγνωσκουν τὸν ποιητὴν τοῦ κάρου.

Φαντάζουμαι, θεά τῆς Νίκης, πόσα ώρατα πράγματα θὰ ἔχης νὰ μου διηγήσῃς δταν, μετὰ τὸ πεντάμηνον ταξιδίου σου εἰς Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν, ἐπιστρέψης πάλι εἰς Ἀθήνας. Ήδη μου φέρης εἰδήσεις καὶ ἀπὸ τὸν Πολυμήχανον Ὄδονσα, τὸν παταίνω μου φίλον τὸν σπάνιον πολλὰ ἔνθυμούματι.

Ποιῶν ἥστας αἱ ἔρωτήσεις σου εἰς τὰς ὅποιας δέν σου ἀπήνησα, φιλάττε Ελπίς Ἀναστάσου, ἀπανάλαβέ τας, σὲ παρακαλῶ.

Φίληστος μου, Μή μοι ἀπέτον, τὸ μικρό σου ἀνεψάκι. Φίλησέ τὸ μου πολὺ καὶ γράψε μου πάντοτε εἰς τὰς ἐπιστολὰς σου περὶ αὐτοῦ, διότι ἔστρει πόσον ἔνδιαφέρομαι. Σημειώσε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν παλαιῶν φύλλων, τὰ ὅποια σου λέπτουν καὶ ἀνέπλοκουν δὲ τὰ λόγια.

Ποιῶν ἥστας μου, Μή μοι ἀπέτον, τὸ μικρό σου ἀνεψάκι. Φίλησέ τὸ μου πολὺ καὶ γράψε μου πάντοτε εἰς τὰς ἐπιστολὰς σου περὶ αὐτοῦ, διότι ἔστρει πόσον ἔνδιαφέρομαι. Σημειώσε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν παλαιῶν φύλλων, τὰ ὅποια σου λέπτουν καὶ ἀνέπλοκουν δὲ τὰ λόγια.

ΑΝΤΙ ΔΡΑΧΜΩΝ ΔΥΟ ΚΑΙ ΗΜΙΣΙΑΣ MONON MIAN ΔΡΑΧΜΗΝ οι παλαιοί τομοί της "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ",

Ἐκατότος τόμοις ἐκτὸς τοῦ μυθιστορήματός του καὶ τῆς ἀλλως ποικιλοπούλης ἔχει καὶ 100—130 εἰκόνας.

"Ἐκτακτος δύος εὐκαιρίας παρέχεται ἀπὸ σήμερον εἰς τοὺς γονεῖς τὸν ἐπιθυμοῦντας τὴν διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἡθικῶν βιβλίων μόρφωσιν πῶν τέκνων τῶν.

"Η Διεύθυνσις τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν σχηματίσασι πλήρεις σειράς τῶν μέχρι τούς ἔκδοθέντων 23 τόμων τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀπεράσπισε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Κοινὸν τοὺς πλεονάζοντας τόμους εἰς τιμὴν καταπλήκτικῶν εὐθυνῆς, εἰς τὸ τρίτον σχεδὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν; ήτοι πρὸς δραχμὴν 1 τὸν τόμον, ἀντὶ τῆς συνήθους αὐτῶν τιμῆς τῶν δραχμῶν 2,50.

Οἱ πλεονάζοντες καὶ παρεχόμενοι εἰς τόσον μικράν τιμὴν τόμοι εἰνὲ δὲ πρῶτος καὶ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ (Δέλτας δεκτὰ μέχρι τῆς 7 Ιουνίου ἡ. ἔ.)

Παρθραγμα. Εἰς τὰ ὑπὸ ἀριθ. 203 ἀριθμητα τοῦ προηγούμενου φύλλου, ἀντὶ τῆς δευτέρας λέξεως: ἀγράφα λανάγνωσι: καθαρίζω.

208. Λεξίγραφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκὺ τὸ δευτέρον μου-

γράμμα τὸ τρίτον καὶ ἀρέτη εἶναι τὸ σύνολον μου.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Κύριου τοῦ Νικολοῦ.

209. Στοιχειόδρυφος.

"Οσοι θελήσουν νὰ με ἴδουν" εἰς ἀγῶνας ἀς ὑπά-

[γον].

"Άλλ' ἂν μου θέσουν κεφαλήν, τὰς ζάχαρας δὲ με

[γράμμαν].

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Ζαχαρία. Ι. Μακρ.

210. Στοιχειόδρυφος.

Μητέρα, φίλε, μ' ἔγραψε τὸν συντάκτην τοῦ

"Ἐν γράμμ" ἀν μου ἀλλάζεις, σοὶ προσφέρω τι

[γλυκα].

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Τζένη τοῦ Φίλιου.

211. Τονόγραφος.

Διὸς μιᾶς μεταβολῆς καὶ ταῦτης εἰς τὸν τόνον,

"Δπὸ βαθύτατον κατώτατον ἀνέρχομαι εἰς θράνον.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Κ. Λαζαρίου.

212. Ερώτησης.

Εἰς ποιῶν λέξιν δισύλλαβον διακρίνομεν πέντε

ἀντωνυμίας;

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Απορίου Πολεμιστοῦ.

213. Πυραμίς.

Οἱ μὲν σταυροὶ νὰ ἀν-

τικατασταθῶσι διὰ γραμ-

μάτων ὥστε ν' ἀναγινώ-

σκεται τὸ δύναμα ἀνδρό-

άρχαιον στρατηγοῦ· οἱ δὲ

ὅπιδιοι ἀστερόποιοι τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐπ-

μέτρον σταυροῦ νὰ σχηματίσωσι τὸ δύναμα

περιφύλου κουκούπι ποιητοῦ τῶν ἀρχιών· Α-

θηνῶν, οἱ δὲ ἀνάτερα δύναμα ποιητοῦ τῶν ὀπώντων

8, Μέταλον.

214. Σταυρός.

Διὰ τῶν γραμμάτων: ΑΑΙ ΙΝΝ ΣΩΩ οι σχημά-

τούσιν σταυρὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ δύναμα ἡ-

ρωσίας καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Χρήστου Ράγκου.

215. Σταυρός.

Διὰ τῶν γραμμάτων: ΕΕΙΝ ΣΩΩ οι σχημά-

τούσιν σταυρὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ δύναμα ἡ-

ρωσίας καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Ανδρέου Αριστοφάνου.

216. Πρόσλημα.

Πατήρει εἶπεν εἰς τὸν υἱόν του: «Ἀν εἴς τοῦ θυλάκιου μου τὸ $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2}$ τὸ τριπλασίου τῶν δύον ἔχω θάσην 268 δραχ-

μαί· εὐρέ πόσα ἔχω καὶ σοὶ τὰ διάδω.»

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Απορίου Βούλαντος.

217. Κεκρυμένα δύναματα

στρατηγῶν.

1. Κύρος τυγχάνει βασιλεὺς.

2. Οἱ κακοὶ μόνον κακίας ἔξεργάζονται.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Κ. Κυκκινάντου.

218. Μεταφράσεις.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκὺ τὸ δευτέρον μου.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Νικολοῦ.

219. Στοιχειόδρυφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκὺ τὸ δευτέρον μου.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Νικολοῦ.

220. Στοιχειόδρυφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκὺ τὸ δευτέρον μου.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Νικολοῦ.

221. Στοιχειόδρυφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκύ τὸ δευτέρον μου.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Νικολοῦ.

222. Στοιχειόδρυφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκύ τὸ δευτέρον μου.

Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Νικολοῦ.

223. Στοιχειόδρυφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσης, γλυκύ τ